

România liberă

COTIDIAN POLITIC DE INFORMAȚIE, REPORTAJ ȘI COMENTARIU

Sortimente de ciment cu caracteristici superioare

BICAZ (coresp. R.I.). Gama materialelor de construcție pe care le realizează cimentarii din Bicăz a fost îmbogățită prin introducerea în fabricație a unor noi sortimente de ciment cu caracteristici fizico-mecanice superioare. Unul din acestea este cimentul alitic destinat lucrărilor hidrotermice. El se caracterizează prin rezistență mare la uzură și căldură de hidratare mică. Tot atât de solicitat este și cimentul R.I.M. 300, realizat după o rețetă elaborată de specialiștii fabricii în colaborare cu cercetătorii de la I.P.C.M.C.-București. Având o rezistență inițială ridicată, cimentul R.I.M.-300 este utilizat în special în întreprinderile producătoare de prefabricate.

Intregul nostru popor aprobă Hotărîrea C.C. al P.C.R.

În adunări de partid deschise și adunări ale oamenilor muncii care au avut loc ieri în întreaga țară, comuniștii, oamenii muncii români și din rîndul naționalităților conlocuitoare din diferite domenii de activitate, au dezbătut documentele Plenarei extraordinare a Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 1 martie, exprimînd deplină aprobare față de Hotărîrea Plenarei, față

de lupta consecventă și fermă a partidului nostru, a conducerii sale, pentru normalizarea relațiilor din mișcarea comunistă și muncitorească, pentru întărirea unității ei, a solidarității tuturor forțelor progresiste din lume, a întregului front antiimperialist, pentru victoria cauzei socialismului, păcii și progresului.

Aspect de la adunarea cadrelor didactice din Cluj

La IPROFIL „Tehnica Lemnului” — unitate amplasată în puternica platformă industrială Militari — fiecare etapă a procesului tehnologic înseamnă totodată un sever control al calității. Preocuparea acestui colectiv pentru realizarea unor produse calitative superioare se materializează, dincolo de porțile întreprinderii, în popularitatea de care se bucură printre cumpărătorii produsele sale. Pentru succesele obținute pe anul 1967 l-a fost acordat „Steagul Roșu” și titlul de fruntaș pe ramură. În clișeu: aspect din secția de montaj-finișaj. (În pag. a 2-a: Un titlu care obligă).

Îmbunătățirea organizării sistemului bancar asigură UN SPRIJIN EFICIENT ȘI OPERATIV ACTIVITĂȚII ECONOMICE

Interviu cu acad. Vasile Malinski
guvernatorul Băncii Naționale a Republicii Socialiste România

Plecînd de la ideea că perfecționarea structurii organizatorice a sistemului bancar se va reflecta nemijlocit asupra relațiilor acestuia cu întreprinderile economice, în folosul întregii economii naționale, ne-am adresat cu rugămintea de a ne răspunde la câteva întrebări, guvernatorului Băncii Naționale a Republicii Socialiste România, acad. VASILE MALINSCHI.

— Noua împărțire administrativ-teritorială creează condiții pentru obținerea unei eficiențe sporite în toate domeniile de activitate. V-am ruga, deci, să prezentați cititorilor ziarului nostru modul în care aceste posibilități vor fi valorificate de organele bancare.

— Realizarea sarcinilor trasate de Conferința Națională a Partidului Comunist Român din 5-6 decembrie 1967, privind ridicarea eficienței economice în toate sectoarele de activitate, impune și perfecționarea utilizării în economie a finanțelor și creditului. De altfel, documentele Conferinței au fixat principalele jaloane pentru îmbunătățirea organizării sistemului financiar-bancar și dezvoltarea relațiilor directe dintre întreprinderi și unitățile acestuia. În acest sens sînt necesare, în primul rînd, adîncirea cunoașterii proceselor economice ce se desfășoară în întreprinderi. — obiectiv ce va fi atins

prin înființarea unor bănci specializate pe ramuri, care vor crea o legătură directă între bănci și unitățile deservite — simplificarea metodologiei fi-

FL. RADULESCU-BOTICA

(Continuare în pag. a 2-a)

Ibricul și nevroza

Aurel Baranga

O statistică medicală recentă, în ale cărei exactități am toate motive să cred, stabilește că o parte din nevrozile contemporane au drept cauze neplăcerile ce decurg din traiul în comun. Argumentația de principiu are temeiuri logice: omul contemporan, supus atîtor solicitări, are nevoie să se regăsească la sfîrșitul unei zile de muncă în liniștea lui neturburată. Statistica nu arată însă un fapt de o unanimă valabilitate în lume: problema locuințelor n-a fost nicăieri soluționată integral. În țara noastră se fac eforturi vizibile la fiecare pas, construcțiile de locuințe ridicîndu-se într-un ritm dinamic deosebit de mare. Și totuși, din pricina obiectivelor evidente și de toată lumea înțelese, problema împărțirii a ceea ce se cheamă un termen tehnic consacrat, spațiul, rămîne încă în picioare, oricîte bunăvoințe ar intra în funcțiune, oricîte neplăceri ar mai atîrna.

Pînă la o soluționare definitivă a chestiunii, încă îndepărtată în timp, am sentimentul că se cuvine să examinăm întreaga situație, de-

(Continuare în pag. a 3-a)

TELEGRAMĂ

Maiestății Sale HASSAN II
Regele Marocului

Gu ocazia celei de-a VII-a aniversări a urcării pe tron — ziua națională a Regatului Maroc — transmit Maiestății Voastre călduroase felicitări și urări de fericire personală. Urez, de asemenea, bunăstare și progres poporului marocan prieten.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Cuvîntul proiectanților bucureșteni

Hotărîrea Plenarei extraordinare a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, care a aprobat atitudinea și acțiunile întreprinse de Comitetul Executiv al C.C. a fost primită cu deplină aprobare de lucrătorii Institutului de Proiect-București. În adunarea de partid deschisă care a avut loc cu acest prilej au luat cuvîntul RADU MIRCEA, inginer șef de atea-

lier, care a spus printre altele: „Am apreciat întotdeauna faptul că partidul informează masele, poporul, în toate problemele importante, privind politica internă și internațională a partidului și statului nostru”. Vorbitoarea a subliniat înalta prioritate a partidului, dovedită în toate împrejurările, eforturile depuse pentru aplanarea divergențelor de păreri existente, poziția sa

fermă față de respectarea particularităților proprii fiecărui partid. Atitudinea demnă și hotărîtă manifestată de delegația partidului nostru la înființarea de la Budapesta — a arătat el — reliefează grija față de viitorul relațiilor dintre partidele frățești.”

În cuvîntul său, inginerul proiectant MIHAI COVĂTA-RIU, a reamintit poziția Par-

(Continuare în pag. a 5-a)

Cu prilejul celei de a 90-a aniversări

a eliberării Bulgariei de sub jugul otoman

Plecarea unei delegații de partid și guvernamentale la Sofia

Simbătă dimineața a părăsit Capitala, plecînd la Sofia, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Chivu Stoica,

Mihai Gere, membri ai C.C. al P.C.R. și ai guvernului. Au fost prezenți Gheorghe Bogdanov, ambasadorul R.P. Bulgaria la București, membrii ambasadei.

Pe aeroportul din capitala Bulgariei de sub jugul otoman.

Din delegație fac parte tovarășii: colonelul Ion Ioniță, membru al C.C. al P.C.R., ministrul forțelor armate, Marin Drăgan, prim-secretar al Comitetului județean Teleorman al P.C.R., președintele Comitetului executiv al Consiliului popular provizoriu al județului Teleorman, Nicolae Blejan, ambasadorul României în Bulgaria.

La plecare, pe Aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de tovarășii Ilie Verdeț,

În cursul aceleiași dimineți, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România a sosit la Sofia.

Pe aeroportul din capitala Bulgariei de sub jugul otoman, membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.C.B., Peko Fakov, membru suplent al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., general-colonel Zahari Zahariiev, locțiitor al ministrului apărării populare, de activități de partid și de stat și de reprezentanți ai vieții obștești.

Au fost prezenți membri ai Ambasadei României la Sofia. Tineri fete, îmbrăcate în pitorești costume naționale, au oferit membrilor delegației române buchete de flori. (Agerpres).

Vizita la tovarășul Todor Jivkov

SOFIA 2. Corespondență de la L. Duță și Gh. Ieva: Simbătă dimineața delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Chivu Stoica, a făcut o vizită tovarășului Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P. C. Bulgar, președin-

tele Consiliului de Miniștri. După aceea, membrii delegației au avut o întrevedere cu Gheorghe Traikov, președintele Prezidiului Adunării Populare.

Cu prilejul acestor întîlniri au avut loc convorbiri cordiale, to-

vărășești.

Armonie în alb și negru. În clișeu: aspect din secția laminare a întreprinderii textile din Galați.

Riposta apărătorilor Hanoiului

În pofida glasurilor care răsună în lumea întreagă, inclusiv în Statele Unite, pentru încetarea imediată și necondiționată a bombardamentelor americane asupra Republicii Democratice Vietnam, aviația S.U.A. a efectuat în aceste zile noi atacuri aeriene asupra Hanoiului și a suburbiilor sale, provocînd distrugerile și victime în rândurile populației civile. În cursul atacului din ultima zi a lui februarie asupra suburbiei Co Nhue, a capitalei R.D. Vietnam, au fost lansate 40 de bombe de mare calibru care au ucis 29 de persoane, au rănit 11 și au distrus numeroase clădiri de locuit precum și școala elementară în timp ce se desfășurau cursurile, provocînd moartea a șase copii între 10 și 13 ani.

Dar eroicii apărători ai Vietnamului independent și suveran ripostează cu hotărîre la atacurile agresorilor. Redutabila apărare antiaeriană a Hanoiului răspunde din numeroase guri de foc bombardierelor americane, astfel încît multe nu se mai întorc la baza de unde au pornit în misiunea lor piraterască. Fotografia alăturată înfățișează un sector al apărării antiaeriene a capitalei R.D. Vietnam, în plină acțiune.

Între 31 martie — 5 aprilie

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer va face o vizită oficială în Finlanda

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, și ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, vor face o vizită oficială în Finlanda, între 31 martie și

5 aprilie 1968, la invitația guvernului finlandez, transmisă cu prilejul vizitei în țara noastră a ministrului afacerilor externe al Finlandei, Ahti Karjalainen.

SCRISOARE DESCHISĂ

De n-ar fi pasiunile

Posta îmi aduce zilnic zeci de scrisori, din toate colțurile țării, semnate de cititori de felurite vârste și profesii. Deși îmi sînt adresate personal, vîd în rîndurile acestor scrisori pe o simplă foale de caiet, încrederea și prețuirea față de ziar, prieten apropiat al tuturor celor care, în fiecare dimineață, se întîlnesc în intimitatea lecturii cu „România liberă”. Toată de aceea, mi-am propus un dialog cotidian cu cititorii. „Scrisoarea deschisă” avînd un adresat comun: fiecare dintre dumneavoastră.

Întîmplarea face ca începutul acestui dialog să coincidă cu un eveniment care nu poate lăsa nepăsătoare nici sufletele de piatră: reluarea activității fotbalistice. Un microb care ne-a molipsit pe toți și împotriva căruia nici cei mai iluștri imunologi n-au aflat, și sînt sigur că nici nu vor afla vreodată, leacul. Iată de ce, am ales din vrafă de scrisori, pe aceea semnată de Fl. Pandelescu, pensionar din București, Calea Griviței nr. 164.

Tovarășul Pandelescu reproșează ziarului că în scurta notă publicată la rubrica de sport, intitulată „Și totuși Răducanu joacă”, comentînd atitudinea huliganică a portarului rapidist care a lovit cîțiva spectatori, „s-a lăsat furat de simpatii sportive, necontribuînd prin aceasta la redresarea fotbalului”. Domnia sa, ține să arate totodată, că este împotriva așezărilor spectatori microbici care, pe motiv că și-au plătit biletul de intrare, își arrogă dreptul de a-i jigni pe sportivi, de a transforma stadionul într-o coridă, apucîndu-se, de exemplu, să se ducă mai multă muncă de educare cu publicul. Punct de vedere la care subscriem întru totul, într-un sincer spirit autocritic, deoarece ziarul nostru n-a făcut mare lucru în această problemă.

Revenind însă la cazul Răducanu, pe care biroul federației de specialitate l-a suspendat pe două săptămîni (oare clubul n-o fi avînd nimic de spus?), mi se pare însă că sancțiunea a fost dată cu duhul blînd.

N-aș dori să intru în amănunte privind viața extrasportivă a acestui talentat fotbalist, prieten la toată cu reprezentanții pămîntului ai unui binecunoscut zeu antic, pe numele lui Bacchus. Aș reaminti însă tovarășului Pandelescu că nu o dată portarul rapidist a fost prins în „ofensă” față de sportivitate, că dînd frîu liber impulsivității, pune adeseori în primejdie integritatea corporală a partenerilor de joc, în care vede nu niște sportivi, ci adversari, în sensul peiorativ al cuvîntului. Cît despre expresiile ce i-au îmbogățit vocabularul, ce să mai vorbim. Chiar coechipierii săi le suportă greu. Iar publicul săracul, le întuiește, ele fiind însoțite fie de gesturi care frizează bunul simț, fie de intervenții directe, imprimate din arsenalul hooliganilor.

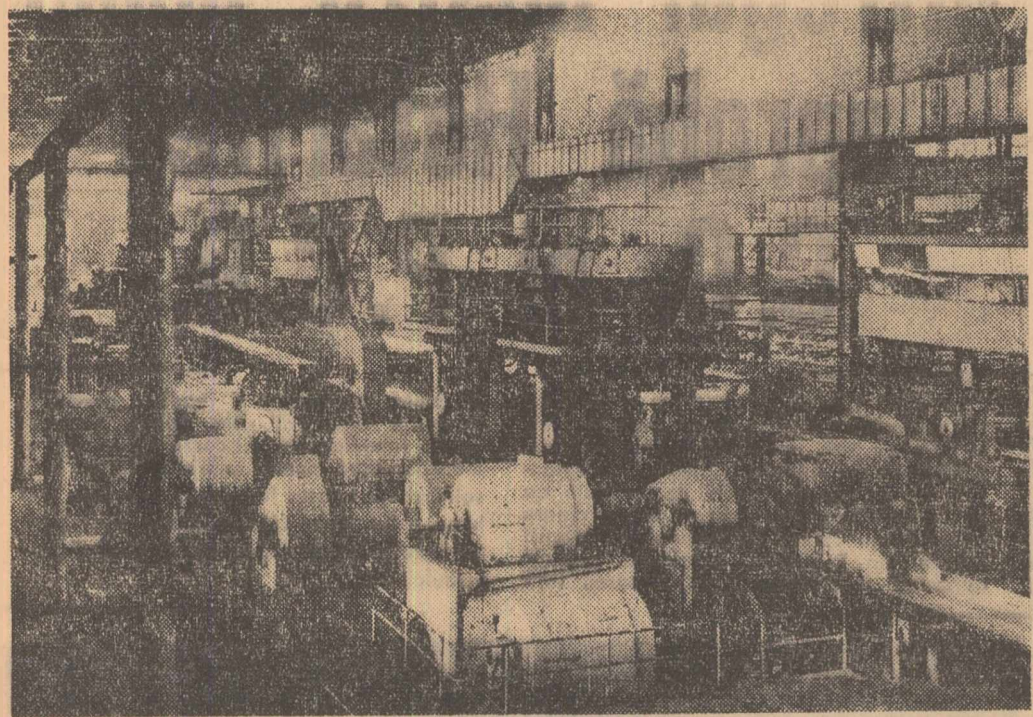
Să ne iubim „idolii” fotbalistici, tovarășe Pandelescu, dar să nu ne facem chip clopîit din ei. Chiar dacă goarna lui Tudorică și talăgile ne fac să urmărim uneori că sportul este și trebuie să fie o întrecere corectă, în care câștigă cel mai bun.

Ce bine ar fi, de n-ar fi pasiunile.

ION MARGINEANU

În serele Institutului agronomic „N. Bălcescu” din Capitală lecțiile practice studențești sînt în plină desfășurare. În clișeu: Anul III al Facultății de horticultură la o lecție practică.

Printre unitățile evidențiate pe ramură pe anul 1967 este și Combinatul siderurgic Hunedoara, în cliseu: Foarfeca rotativă comandată de sistemul de conducere, asigură debitarea optimă a fagielor

Foto: AGERPRES

Un titlu care obligă

Fruntaș pe ramură

Pentru muncitorii, tehnicienii și inginerii întreprinderii IPROFIL București a fost ieri sârbătoare. Într-un cadru festiv, colectivului de aici i s-a decernat „Steagul Roșu” și titlul de întreprindere fruntaș pe ramură în întreaga țară pe anul 1967. Este răsplătirea astfel hărnicia dovedită în munca încomunită de frumoase rezultate, a anului trecut: produc-

ția globală depășită cu peste 5,3 milioane lei, un spor la producția marfă vândută și încasată de 2,5 milioane lei, productivitatea muncii realizată în proporție de 103 la sută. Măsurile luate pe linia organizării științifice a producției și a muncii care au urmărit folosirea mai judicioasă a capacităților de producție, a forței de muncă, precum și reorganizarea fluxului tehnologic, au

permis ca, la sfârșitul anului, beneficiul pe plan să însușeze peste 5,4 milioane lei iar sarcinile de export să fie îndeplinite exemplar.

Adunarea festivă nu s-a rezumat însă numai la trecerea în revistă a succesorilor trecuți. Cu această ocazie vorbitorii au arătat că decernarea steagului de întreprindere fruntaș pe ramură obligă, în acest sens angajamentele luate au ilustrat hotărârile de a nu preocupă nici un efort pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan ale anului în curs.

Sedintă de lucru la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție

Vineri și sâmbătă, la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a avut loc o sedintă de lucru la care au participat membrii Biroului permanent al Consiliului Uniunii, președinții unităților cooperative agricole județene, recent constituite și reprezentanți ai unor ministere și instituții centrale.

În discuțiile purtate a fost analizat stadiul realizării sarcinilor curente și al pregătirii campaniei agricole de primăvară, stabilindu-se măsuri care să permită noilor unități județene să rezolve competent multiplele probleme pe care le ridică activitatea din cooperative agricole. Totodată, au fost dezbătute și indicate soluții pentru îmbunătă-

țirea activității în sectoare de mare importanță pentru consolidarea economică a sectorului agricol cooperatist, precum și pentru perfecționarea stilului și metodelor de muncă ale unităților cooperative județene, corespunzător noilor condiții create de aplicarea măsurilor privind îmbunătățirea administrativ-teritorială a țării.

În cadrul sedinței au luat cuvântul tovarășii Vasile Vilcu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, Iosif Banc, membru supliment al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Pe șantierul Combinatului chimic de la Rimnicu-Vilcea sînt în plină desfășurare lucrările la obiectivele care vor intra în funcțiune în acest an. Dintre acestea, primul este fabrica de produse clorosodice, a cărei imagine v-om prezenta și care va fi pusă în funcțiune în trimestrul II.

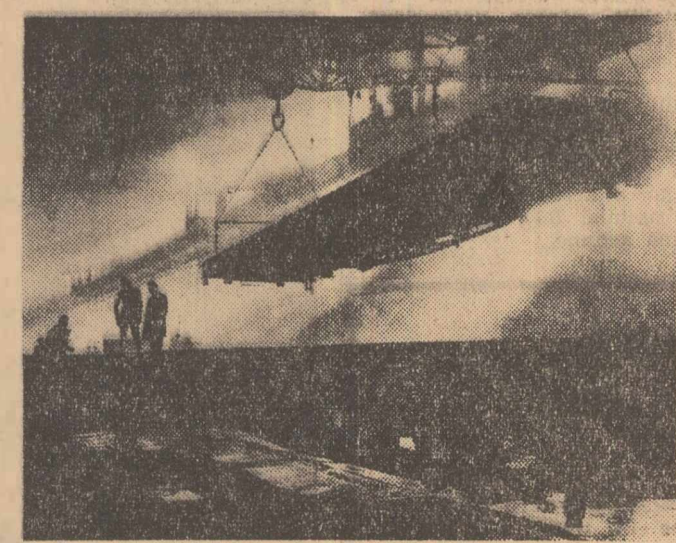
Foto: ION POPOVICI

RESTAURANTE CARE MÂNÎNCĂ BANI

În mai multe rînduri, ziarul nostru s-a ocupat în cursul anilor trecuți de unele aspecte negative ale activității comerciale și de alimentație publică din Iași. Ne găsim acum în anul 1968 dar, din păcate, trebuie spus că măsurile ce se impuneau pentru îmbunătățirea calitativă a activității comerțului local leșean au fost nesocotite.

Să luăm, de pildă, impunătorul complex de unități comerciale de alimentație publică și prestatoare de servicii din Dealul Copoului, căruiu l-au fost destinate peste 10 milioane lei. Această construcție trebuia să intre în exploatarea încă din trimestrul al treilea al anului trecut. Slaba preocupare a executanților pentru organizarea judicioasă a muncii pe șantier a determinat însă ca darea în folosință a complexului să sufere amănări de la o lună la alta, pentru ca și în momentul de față clădirea să rămână inaccesibilă populației, în ciuda faptului că unitățile comerciale de aici au avut încă de anul trecut plan de desfășurare a produselor. Pare de asemenea straniu că proiectantul Lacto-barului de aici, D.S.A.P.C. Iași, a „omis” instalațiile necesare amenajării unei bucătării moderne, produsele oferite spre consum urmind a se prepara cu ajutorul unei simple plite de aragaz. Și hotelul din Piața Unirii, care urma să fie terminat în primul semestru al acestui an, figurează și în trimestrul patru în planul de producție al trustului de construcții. În acest caz, cine va suporta consecințele ce decurg de pe urma acestei amănări?

Dar pentru că am pomenit de

În hala inundată de lumina dimineții, constructorii de vagoane arădani, întreprindere evidențiată pe ramură în întreaga țară, au început pe anul 1967 încep o nouă zi de muncă...

Foto: AGERPRES

Premiere economice și edilitate la Oradea

Oradea, întregită și înfrumusețată în ultimii ani cu panorama majestuoasă a Uzinei de aluminiu și a termocentralei electrice, cu silueta elegantă a ansamblurilor de locuințe din Rogești, piața București, str. Dimitrie Cantemir etc., va cunoaște anul acesta o altă faimă: o curătură remarcabilă.

Este vorba, în primul rînd, de fabrica de zahăr care va avea o capacitate de prelucrare de 3.000 de tone zilnic. Toate obiectivele ei au fost de acum înălțate, în momentul de față instalatori și montori lucrează asiduă la asamblarea agregatelor. După cum ne-a informat directorul fabricii, L. Lucaci, recolta de sfeclă din toa-

amnă va marca și începutul existenței fabricii, care va produce în septembrie primele vagoane de zahăr.

Lîngă fabrica de zahăr se construiește una de mobilă, care are de pe acum întregul corp de producție înălțat. Această fabrică va avea o producție anuală de 24.000 de garnituri. Primele 2.000 vor ieși pe poarta noului întreprinderii încă în cursul anului 1968.

Alături de salba industrială din zona de vest, completată anul acesta cu fabricile amintite, municipiul de pe Crișul Repede va sărbători și alte înnoiri. Spitalul de copii din Rogești, cu cele 10 etaje ale sale plătate în marmură albă, domină de pe

acum întregul cartier. O construcție masivă așezată perpendicular pe corpul principal este destinată unei moderne policlinici. Spre sfîrșitul anului un mare număr de medici și asistente sanitare își vor începe munca în noul spital.

VIRGIL LAZAR

correspondentul „României Libere”

1968 — PROLOGUL UNEI SEVERE RECONSIDERĂRI

Cursul ascendent și gama tot mai largă pe care le cunoștea de an de an solicitările de masă lemnoasă, pe fondul dezvoltării și diversificării economiei noastre naționale, necesitatea de a se păstra un echilibru optim între acest consum și posibilitățile de regenerare a patrimoniului nostru forestier impun o reconsiderare de fond a modului în care se utilizează această materie primă. Oportunitatea unor măsuri radicale în acest domeniu, chiar dacă ele vor avea un puternic efect economic pozitiv, incutându-ne pe aora am intrăm în sferele și compartimentele în care lemnul se consumă în cantități mari, a relevat doar cîteva din posibilitățile oferte la îndemîna ministerelor pentru o diminuare a cererilor, și înălțarea rispei. Sînt deci și alte numeroase rezerve care se cer a fi estimate și valorificate.

O acțiune reală și eficientă de economisire a lemnului, de gospodărire rațională a lui, înțind-se seama de necesitatea de a se echilibra balanțele și de a se asigura rezervele de rezerve, absolut necesare pentru satisfacerea eventualelor cereri cu caracter deosebit, trebuie să cuprindă un complex de măsuri tehnologice și organizatorice cu caracter operativ, imediat, și de perspectivă. Planul întocmit în această privință de către M.E.F. și cuprins în ordinul ministerial, la care ne-am referit într-un material anterior, cu toate insuficiențele sale, indică o seamă de măsuri care pot fi luate ca puncte de reper. Acestea se cer însă a fi completate cu o serie de măsuri care trebuie să îmbrățișeze întreaga economie națională. De aceea credem că începutul acestei operațiuni de anvergură trebuie să-l constituie un recensămînt amănunțit în toate sectoarele economice, necesitate cu scopul de a se identifica proporția exactă a rezervelor de lemn existente, condiție indispensabilă pentru valorificarea lor integrală. În același

timp este imperios necesară vederea consumurilor specifice în toate compartimentele beneficiare de masă lemnoasă care în prezent se mai stabilesc după criteriul învechite, așezarea lor pe o bază nouă, în raport cu normele care se practică în prezent în țările avansate.

În țara noastră s-a creat un prim esalon de întreprinderi producătoare de înlocuitori ai lemnului. Dar, pe de o parte, volumul producției lor se menține încă limitat, iar pe de altă parte receptivitatea beneficiarilor la aceste elemente este destul de redusă. Dezvoltarea mai viguroasă a industriei de înlocuitori, promovarea încă de la întocmirea proiectelor a folosirii lor intense (în primul rînd la prefabricatele de toate tipurile), stabilirea unei judecări a prețului la aceste produse, reprezintă alternative dintre cele mai avantajoase la consumurile mari de lemn ce se înregistrează în prezent, în această privință, toate ministerele, începînd cu cel al economiei forestiere și al industriei chimice și terminînd cu cel al industriei construcțiilor au capacitatea de a acționa, de a căuta soluții și de a le aplica în mod curajos. Un rol deosebit de important revine institutelor de cercetări în lărgirea repertoriului de înlocuitori care trebuie să depășească etapele de dezvoltare a științei noastre, am dori deci să fie pusă la dispoziția ministerelor și a întreprinderilor mai multe produse de acest gen, să contribuie la utilizarea lor din

ce în ce mai intensă. Una dintre sursele mari de risipă rezidă la ora actuală în dispersarea unor producții cum ar fi aceea de ambalaje, de lăzi etc. Apoi, că M.E.F. are posibilitatea de a concentra sub egida sa producția acestor materiale, astfel încît să se înlăture risipa determinată de slaba calificare din anumite compartimente care le produc în prezent sau de lipsa unor tipodimensiuni unitare. În întreprinderile producătoare, atât în cele care aparțin M.E.F. cît și în cele afectate altor departamente, este util să se extindă dotarea cu mașini de înlocuit noduri, de îmbinare a cherestelei de dimensiuni scurte pentru a se reduce, pînă la eliminarea completă, deșeurile ce rămîn în prezent neutilizate. Anacronică ni se pare utilizarea unui volum atât de mare de material lemnos pentru foc și pentru producerea mangaliului. Nevoia imperioasă pe care o resimte economia națională de a se elibera această materie primă în vederea valorificării ei superioare trebuie să dea un impuls spre extinderea utilizării altor surse de energie, a unor combustibili. Pentru ca toate măsurile de economisire a masei lemnoase să dea rezultatele scontate, propunem ca să revină M.E.F. în calitate de a minister producător, de a controla în întreaga economie rațională felul în care se gospodărește lemnul, asigurarea rațională de raționalizarea lemnului.

Asa cum s-a impus reducerea consumului de metal în prezent se simte nevoia unei acțiuni de mare amploare în toate sectoarele pentru economisirea lemnului. Epilogul anului nostru, am dori deci să-l fie prologul unei severe reconsiderări, în toate întreprinderile, în toate departamentele, la toate nivelele, a valorii deosebite pe care o prezintă masa lemnoasă.

ANUL 1968 poate și trebuie să constituie un punct de intensificare a acestei acțiuni.

LIA MARGARIT

Primele tractoare forestiere în acțiune

MIERCUREA CIUC (coresp. R.I.). Întreprinderea de mecanizare de transporturi forestiere Miercurea Ciuc, unitate componentă a recent înființatului Trust Interjudețean pentru industrializarea în zona de acțiune a transportului lemnului, cu sediul la Tg.

Mureș, a primit în dotare primele tractoare forestiere fabricate în țară, respectiv la Uzinele Mecanice din Timișoara. În cursul anului trecut, un prototip al acestui tractor a fost exploatat în zona de acțiune a I.M.T.F. Miercurea Ciuc. Performanțele

le obținute în faza de experimentare s-au situat la nivelul utilitatilor similare de fabricație străină.

În aceste zile, cele patru tractoare forestiere românești lucrează în pădurile din preajma Săvelei și Gurghinului cu rezultate foarte bune.

În Editura Agrosilvică au apărut:

PATOLOGIA MEDICALĂ A ANIMALELOR DOMESTICE

În ultimii ani, zootehnia din țara noastră a cunoscut schimbări de structură, orientîndu-se în direcția producției cu caracter industrial, prin organizarea unor ferme specializate sau în complexe zootehnice în care animalele se găsesc în condiții de mare densitate. Este firesc ca în asemenea condiții să asistăm la o orientare netă spre patologice de efectiv spre deosebire de concepția tradițională a medicului veterinar care acordă atenție numai animalului bolnav pe durata temporară a evoluției bolii — prin considerarea întregului complex de factori din unitățile respective.

Aceste înnoiri sînt, cum nu se poate mai bine reflectate în noua ediție a tratatului (în două volume), „Patologia medicală a animalelor domestice” al specialistilor I. ADAMEȘTEANU și E. POLL apărut în Editura Agrosilvică. Folosind observațiile și cercetările proprii, precum și vastul material existent în țară și peste hotare, autorii nu numai că au pus „la zi” o lucrare apărută pentru prima dată acum 13-14 ani, dar și adus o

AMENAJAREA PĂDURILOR

Dacă ar fi să cităm doar ultimele cărți în domeniul silviculturii apărute în țara noastră am întocmi o listă destul de lungă. Printre cele mai recente apărute în Editura agrosilvică se numără, bunăoară, următoarele lucrări: „Drumuri forestiere”, „Teiul”, „Exploatarea pădurilor”, „Aplicații matematice în silvicultură”, „Ajutorarea regenerării naturale a arboretelor”, „Aspecte fitopatologice din pădurile Republicii Socialiste România”, „Cultura arbuștilor ornamentali” și altele.

În sprijinul acțiunii de sporire a fondului forestier, de gospodărire mai rațională a maselor lemnoase vine și lucrarea „Amenajarea pădurilor” a prof. ing. NICOLAE RUCĂREANU. Autorul, în cuprinsul numeroaselor capitole răspunde în mod competent și analitic la o întrebare pe care o formulează chiar în primele pagini: „Cum trebuie să fie pădurea, pentru ca efectele ei să corespundă pe deplin sarcinilor economice ale gospodăriei silvice din care face parte, și cum trebuie să se acționeze asupra ei, pentru a se realiza starea cea mai bună?”

AMENAJAREA PĂDURILOR

Un sprijin eficient și operativ activității economice

(Urmare din pag. 1)

nanciar și creșterea influenței organelor bancare asupra vieții economice.

Îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale, eveniment de deosebită importanță, a creat premisele pentru ca sistemul bancar să se apropie, după cum este firesc, de locurile unde se desfășoară producția materială. Măsurile luate în acest sens se concretizează în adaptarea rețelei de unități exterioare ale Băncii Naționale (sucursale și filiale) la sistemul îmbunătățit de organizare teritorială. Ca urmare a desființării regiunilor administrative, sucursalele regionale ale Băncii Naționale și-au încetat activitatea. În același timp au fost create sucursale județene care pe lîngă sarcinile de îndrumare și control a filialelor din județul respectiv, îndeplinesc și funcții operative, de deservire a unităților economice din raza lor de activitate. În acest fel, Banca Națională se integrează în ansamblul organelor care realizează îndeplinirea funcției economico-organizatorice a statului în cadrul noului sistem administrativ-teritorial al țării.

— Un indicator de calitate

esențial pentru activitatea băncii îl constituie operativitatea. Măsurile luate vor fi și din acest punct de vedere un stimul lent?

— Apropierea unităților bancare de producție constituie, fără îndoială, condiția care asigură adaptarea cu multă mobilitate a activității lor la fenomenele economice și financiare apărute. Totodată, ea permite realizarea unei operațiuni sportive în sesizarea aspectelor negative ivite în întreprinderi sau în raporturile lor cu alte organizații socialiste, în utilizarea mai rațională a fondurilor, reducerea cheltuielilor de producție și întărirea disciplinei de plan și de plăți.

Măsurile luate pentru perfecționarea activității bancare, îmbunătățirea în continuare a formelor și metodelor de lucru, creșterea eficienței controlului, vor conduce neîndoielnic la sporirea rolului sistemului bancar în economie.

— În ultimii ani s-a făcut simțită încălcarea excesivă a unităților operative cu rezolvarea unor probleme aparținînd mai multor sectoare economice (industrie, agricultură, comerț), o asemenea realitate evidențind necesitatea obiectivă a specializării serviciilor bancare.

— Este adevărat că, în urma dezvoltării impetuoase a economiei naționale, concentrarea la o singură bancă a creditării industriale, agriculturii, transporturilor, comerțului interior și exterior nu mai permite cuprinderea problemelor potrivit cerințelor actuale. De aceea, ținîndu-se seama de sarcinile importante ce revin agriculturii în actuala etapă de dezvoltare a țării, a fost înființată Banca Agricolă, organ menit să înlăturească politica partidului și statului în domeniul finanțării și creditării producției, investițiilor, al valorificării produselor din agricultură. Banca Agricolă, care a început să funcționeze de la data de 1 martie a.c., înglobează în domeniul său de activitate, sub aspectul relațiilor financiar-bancare, organizațiile socialiste din agricultură și persoane fizice, membrii cooperative agricole de producție și producătorii indivi-

duali. Pentru a-și realiza sarcinile stabilite, și pentru a se apropia de unitățile productive, noua bancă dispune de un aparat central, de sucursale județene, de filiale și agenții în cadrul județelor. Prin intermediul acestui aparat ea trebuie să asigure rezolvarea unitară a problemelor de finanțare, creditare, decontare și control, specifice agriculturii, realizînd o utilizare eficientă a importanțelor fonduri pe care statul le alocă an de an pentru dezvoltarea agriculturii.

Îmbunătățirile aduse organizării sistemului bancar, precum și continuarea în viitor a specializării sale pe alte ramuri de activitate, vor contribui la sporirea eficienței economice, la dezvoltarea multilaterală a economiei naționale.

FL. RADULESCU-BOTICA

Găești — oraș industrial

La Găești, pe locul jalonat astăzi de cîteva stîlpi va prinde contur o hală industrială cu o suprafață de 10.000 m.p. În jurul ei se vor ridica o turnătorie, o forjă, o centrală de aer condiționat, un pavilion administrativ și alte clădiri anexe, iar toate la un loc vor compune o mare uzină de piese de schimb și repara-

ții mecanice pentru industria chimică. În trimestrul al II-lea al anului viitor uzina va intra în producție.

În curînd constructorii vor începe lucrările la alte două obiective: un atelier de prefabricate din beton și o fabrică de frigider. Această din urmă va avea o capacitate anuală de producție de 200.000 frigider.

Primul concurs și festival de muzică ușoară de la Brașov

MUZICA UȘOARĂ ÎN LUMINA REFLEC-TOARELOR

George Sbârcea

Gazda a primului Festival internațional de muzică ușoară, Brașovul își va surprinde vizitatorii atât prin frumusețea geografică naturală cât și prin remarcabilele peisaje citadine. În clișeu: un colț al pitorescului Brașov

Foto: AGERPRES

Concursul și festivalul internațional organizat de Radioteleviziunea română, care va începe la Brașov, fiind transmis pe unde în țară și peste hotare, constituie un bun prilej de afirmare a creației și artei interpretative, românești și străine, în domeniul genului. Apar în competiție cântăreți și cântărețe din aproape douăzeci de țări, unii care și-au cucerit mai mult un renume și alții care se găsesc la primele lor manifestări. În noaptea brașovene ale cîntecului ușor, în care se găsesc de multe ori accente din lipsă de grație și suavitate, concurenții se vor înfrunta pentru a obține premiile adjudicate de un juriu, internațional și acesta, în timp ce vedetele vor încerca, poate, dînd recitaluri din repertoriul lor permanent, emoțiile de care nu le-au fost scutite debuturile.

Printre cei care nu mai sîntem tineri azi au îndrăznit să creadă, acum treizeci de ani bîndocă, că interpretii și creatorii de muzică ușoară română se vor bucura odată de stimă și notorietate, că, pe lîngă un festival național al lor, vor putea să participe, în țară lor chiar, și la un festival internațional anual? Unii din vechii tovarăși, cu care am debutat în al patrulea deceniu cu compoziții inspirate de idila repede trecătoare a tinereții, își mai amintesc că acest fel de activitate nu afla nicăieri o vorbă de încurajare, o îndrumare a începuturilor. Cariera interpretilor era de scurtă durată și, în afară de două teatre de revistă, ceea ce ofereau casele de discuri, radioul și trupele revuiste din cinematografe, nu era decât perspectiva de a-și peteci lipsurile chinată în aerul greu al unor bombe, mai rar în cabarete și localuri decente. A existat o boemă bușoveniană a muzicii ușoare, care dacă n-avea nevoie să-și stăruie creierul pentru a inventa un cîntec, fiindcă el rădărea oricînd din belșug, își cerceta în schimb mereu buzunarele, unde nu descoperea decât petece de hîrtie, manuscrite, somații de plată. A trebuit să vină suflul alt de îndrăzneț și de original al creației lui Ion Vasilescu și Gheras Den-drin, romanele lui Ionel Fernic și melodiile generoase ale lui Elly Roman, pentru că muzica ușoară românească

să-și câștige prețuirea unei părți a opiniei publice. Dar numai posibilitățile variate, prilejurile de modificare a opticii generale față de artă și artiști, datorită schimbării structurii societății românești după ultimul război, au conferit muzicii ușoare autohtone și cultivatorilor ei locul cuvenit în rîndul preocupărilor artistice. Muzica ușoară a făcut în noi, de atunci, mari progrese. În interval de două decenii, ce bogăție de compoziții, de piese, de interpreți, de publicații, discuri și spectacole! Au apărut melodii sub farmecul cărora am stat cu toții: o parte a acestui farmec provenea din felul interpretării lor de către cîntăreții înzestrați cu acel element inefabil, care nu se poate produce în nici un laborator și care se cheamă talent. Fîndcă sînt doar iubitorii muzicii ușoare cu adevărat, cu tot adevărat, trebuie să adăug că autorii și interpreții au putut să ocultească în întotdeauna mediocritatea, banalitatea, aproximativă gustului. În loc să lăbească și să cînte viața așa cum le-o dicta propria simțire, ei au imitat, au copiat, au prelat unori fără nici un criteriu formule

și accente inadecvate cu felul nostru propriu de a fi. E-pigonișmul acesta a ținut de multe ori în loc dezvoltarea genului la noi, a dus la producții pastilate, lipsite de ținută artistică și originalitate. Nu au fost rare nici cazurile cînd, în valorificarea mai actuală a creației „clasicilor” muzicii ușoare românești, s-au introdus în orchestrație neologisme armonice enigmatice, interpretările lăsină obscure intențiile compozitorilor. Acum înaintea săptămîinii primului concurs și festival internațional „Cetbul de aur” de la Brașov, ne prezentăm — între oaspeții veniți din altă țară — cu un buchet de melodii care dezvoltă în numeroasele nuanțe ale expresiei lor un fel propriu compozitorilor români de a se exprima. Ele sînt interpretate de cîntăreți înzestrați cu un timbru specific și cu o arle precisă a individualității fiecăruia. Eliminînd micile imperfecțiuni, pe care unii le mai au, cîntăreții și cîntărețele noastre vor cuceri o notorietate ce li se cuvine cîtorva dintre ei, înlesnind pe viitor: creației noastre de muzică ușoară o circulație din ce în ce mai largă.

Farhat Ammar: Lucrător cu pensule

CRONICA PLASTICĂ

Pictura tunisiană și ceramica egipteană

Ceea ce caracterizează în primul rînd mișcarea plastică tunisiană, este, așa cum o demonstrează recenta expoziție, o remarcabilă diversitate de stiluri și tendințe în care experimentul și tradiția se asociază, firesc, în personalitatea unei mișcări plastice aflate încă la începuturile ei dar care se anunță interesantă și valoroasă. Artă profund națională, prin conținut și tratare, pictura tunisiană s-a apropiat mai ales de acele teme populare legate de tradițiile istoriei și universului poetic ale vechilor legende arabe dar și spre realitățile sociale și spirituale ale Tunisiei de astăzi. Tîrîniul lui Kouba Ali au ceva din dramatismul secolelor de opresiune și teroare dar, dincolo de gravitatea și dirzenia privirilor, se citește aici speranța și încrederea în viitor — încredere,

care va reapare în aproape toate lucrările expuse, fie într-un mod alegoric (așa cum se întîmplă în pinzele lui Ben Abdallah Jeir) fie ca element caracteristic în tipologia personajului (Muncitor și Războiul lui El Mekki Hatim). Există apoi acele lucrări, de inspirație poetică din vechile legende, recombinînd o imagine a Tunisiei care a străbătut secolele și a păstrat tradițiile, imagine pe care o surprind, delicat și sensibil picturile lui Ben Abdallah Jeir; pe lîmna sau pe pinzile, uleiurile și tempera artistului descriu cu precizie și riguroasă vechilor stampe japoneze, o lume încremîntată parcă în timp, lumea fascinantă a unei alte Tunisii, de demult, în care străbate încă fiorul unei poezii calde, sugestiv reluat în culorile pastelate ale lucrării. Virtuoz al desenului și deopotrivă al culorilor, Ben Abdallah Jeir

refuză artificile stilistice și tratările formale ale materialului în favoarea unei poezii pure, naive aproape, sau mai degrabă sincere și toamle de aceea valoroase. Deosebit de interesantă, personalitatea lui El Mekki Hatim care, aduce în lucrările sale, dincolo de acuitatea unor teme majore, și câteva probleme de ordin plastic asupra raportului între culoare și formă. Preocupat de asemenea de problemele organizării spațiului plastic, Ben Khadya Nazou aduce în cele două lucrări ale sale, interesante soluții compoziționale care se înscriu pe linia artei abstracte.

Recent deschisă în sala Dalles, expoziția de ceramică egipteană vine să confirme permanența și măiestria cu care una dintre demonstrațiile de virtuozitate ale artei antice egiptene se prelungește astăzi în creația artistică modernă. Trăind, ceramica egipteană se oferă confruntării cu publicul nostru la nivelul maximele exigente; și, de la acest nivel judecînd-o, apreciem dincolo de tehnica executivă (exemplară în cazul unor glazuri de o deosebită finețe și transparență) și lipsa — raportată desigur la scara ansamblului pe care îl oferă expoziția — a unei tratări plastice specifice a materialului ceramic. Paleta cromatică a artistului egiptean preferă aici culorile sobre: albastru și verdele închis, cobaltul și negrul puternic, ceea ce conferă obiectelor o anume rigiditate, și toamle din asocierea unor forme îndrăznețe (mai ales în selecția lui Saleh Reda și Said Sadr) se naște acel echilibru delicat care caracterizează piesele din această expoziție. Una dintre cele mai interesante personalități este cea a lui Said Sadr, prezent în expoziție cu un număr impresionant de lucrări de-a lungul cărora artistul convinge nu numai de o remarcabilă dexteritate tehnică dar și de un deosebit simț al culorilor. Preocupat mai mult de raporturile cromatice, Gamal Signi preferă pieselor sale o tratare sculpturală, acoperită apoi cu glazuri în culori vii care amintesc pe undeva tradițiile folclorului arab. Un interesant experiment de concordanță între textura materialului ceramic și ritmul cromatic al lucrării încearcă și Mohamed Saaravi în selecția de lucrări originale care și Hasan Hamdi care, printr-un procedeu specific de tratare a lutului ars, conferă lucrărilor sale o poezie înedită.

Remarcabilă prin calitatea lucrărilor expuse, ultima sală a expoziției consacrată pieselor mici, de inspirație modernă: teracota neagră a lui Hassan Hasmat, supus unei sculpturalități gestice, trădează o puternică influență a tradițiilor artei asiatice, tot așa cum piesele lui Kamal Ubeid încearcă o prelucrare modernă a unor forme și teme tradiționale. Și, pentru a încheia, câteva cuvinte despre sensibilitatea și poezia culorilor pe care Leila Sulleiman le-a strecurat în lucrările sale.

EDUARD CONSTANTINESCU

Ibricul și nevroza

(Urmare din pag. 1)

plăsuindu-ne din planul socialului în cel al moralei. De vreme ce oamenii mai sînt obligați să împartă — fiindcă nu se poate altfel — baia și buclăria, coridorul sau camera de treacare, mi se pare că reguli elementare de civilizație obligă la găsirea unor modalități de trai, în care existența fiecăruia să fie cruțată și nervii tuturor menajați.

Practica și viața de fiercare zi arată însă că, de foarte multe ori, coabitarea devine o supapă pentru descărcarea unor nădușuri adunate aiurea, și că ceea ce crește artificial pînă la dimensiunea unui conflict, se rezumă, nu întotdeauna, dar de foarte multe ori, la detalii neglijabile, ușor de îndepărtat dacă s-ar exclude stările colerice, aragurite mitocane, limbajul de mahala, chiar dacă e practicat în centru, fudulia de a avea ultimul cuvînt, tot atîtea premise pentru umflarea nemicului pînă la proporția Everestului, ajuns în fața judecătorilor împovărați de procese și principii, aparent irezolvabile.

Am asistat zilele trecute la un scandal debordant în stradă, pornit de la două gospodine iritate, argumentat prin participarea pasionată a celor patru soți prinși în conflagrație, implicînd zbie-retele copiilor desparțiți de o adversitate ireductibilă, întreaga companie, furibundă și fără sorți de aplanare, pornind de la un ibric utilizat de o parte, pe placăra de aragaz a părții dușmane, fără autorizație și consimțămînt.

Ostilitățile prelungite pînă la căderea întinericului ar fi fost comice dacă n-ar fi avut și un simbur îndubitabil de dramă autentic. Dacă fiecare om ar medita, înaintea de a deveni sclavul propriilor săi nervi, la înfelepciunea comprimată în zicala ce începe cu avertismentul: „Ce ție nu-ți place”, cel puțin cîncizea la suță din nevrozele semnalate de statistica medicală evocată, ar fi evitate spre liniștea și binele tuturor.

Acoperire legală...

Răsofese filele scrisorilor și nu-mi vine a crede... Și totuși, negru pe alb, faptele sînt confirmate în adresa primită din partea Direcției de supraveghere a urmărilor penale din Procuratura generală, cu toate stampilele și semnăturile de rigoare și purtînd numărul 11353/1967/1968. Dar să începem cu începuturile.

La redacție a sosit o scrisoare în care ni se relatează comportarea imorală a lui N. I., în vîrstă de 68 de ani, din Fieni, Județul Dimbovită. Am adus scrisoarea la cunoștința Procuraturii fostei judecătorești, iar răspunsul n-a intrînzat să sosească, confirmînd faptele, ba chiar deservindu-le cu lux de amănunț. Conform acestui răspuns, reiese că N. I., în decursul ultimilor doi ani, a adevărat recidivist minor, pe care le-a adus la domiciliul său, le-a angajat pentru lucru în gospodărie, apoi și-a manifestat dorința de a le înflă, pentru ca în realitate, să urmărească scopuri de natură cu mult mai personală, pe care, de altfel, și le-a realizat. Cazurile s-au repetat succesiv, fără să se pună capăt sistemului, deși, după cum reiese din adresa Procuraturii, prima minoră — o fată de 16 ani — a putut fi recuperată, adresîndu-i un sfat s-ar fi părut de-a dreptul uluitor: „Faptele neconstituind infracțiuni — ni se scrie sub semnatura unui procuror — nu s-au luat măsuri penale împotriva lui N. I.”

N-aș fi reprodat, nici măcar pe scurt, aceste detalii, dacă finalul adresei nu mi s-ar fi părut de-a dreptul uluitor: „Faptele neconstituind infracțiuni — ni se scrie sub semnatura unui procuror — nu s-au luat măsuri penale împotriva lui N. I.”

Am citit și recitit această frază și m-am întrebat: și vă întreb și pe dumneavoastră, tovarășe procuror, ce ar fi trebuit să facă în plus N. I. celor trei minore pentru ca să fie considerat infractor? Poate că, din punct de vedere strict formal, aveți dreptate și că există vreo porțiță pe care legea a lăsat-o deschisă și prin care un astfel de individ se poate strecura. Dar este oare posibil să nu funcționeze într-o asemenea măsură un resort moral și să-l lăsați pe N. I., la vîrstă de 68 de ani, să-și facă mîndrele mai departe?

Iar pe dumneavoastră, stîmnați elitori, vă rog să mă lertați că n-am dat decît infirmitate și întregul nume al adevăratului de minor. Neexistînd nici o condamnare împotriva lui, as risca să fiu dat în judecată pentru calomnie. Ceea ce, trebuie să recunosc, ar putea eventual găsi acoperire legală...

AL CORNESCU

Este posibil marele teatru fără repertoriu?

Au unde-i neaga de mai an? se întreba poetul cu regret „trebuie a nostalgia, chiar dacă „mai an” neaga n-a fost tocmai curată, chiar dacă și atunci ne-am mai luptat cu noroaiile și cu zloată. Dar era „mai an”, pe vremea cînd mai speram ca această sa fîie nobilă, impecabilă și de neuit.

„Au” unde sînt proiectele pe care le-au anunțat instituțiile noastre teatrale la început de stagione? Și cît de plini de neliniști și nemulțumiri ne-am dovedit chiar și atunci, cît de neîndreptățiți ni s-a părut răspunsul la cererile noastre și ale publicului, cîte relații ni s-au părut încă nesoluționate și cît de departe ne-am considerat, pe drept cuvînt, de ceea ce ar însemna un plan ideal de repertoriu.

Am consultat propunerile de repertoriu constînd că ele cuprîndeau intenții cu adevărat meritorii ale teatrelor la început de stagione. (Un „Danton” de Camil Petrescu, un „Idiotul” după Dostoievski, un „Avram Iancu” de Lucian Blaga, un „John Arden”, un „Lorca în premieră absolută”, un „Caligula” de Camus, un „Diavolul și bunul Dumnezeu” de Sartre și altele). Nu se făcea evident nici așa, cu cîte o singură floare într-o stagione,

primăvară și semnalăm chiar și atunci numele mare de autori și lucrări medicale care înconjură aceste rare avîs din toate părțile, semnalăm și atunci ponderea neînmănată pe care o avea în repertoriul dramaturgia originală de prestigiu și atenția diminuată de care se bucura dramaturgia originală în premieră. Dar chiar așa, cu cîte una sau două flori la un teatru, peisajul era parca mai încurajator. Ne permițea proiecte optimiste, începusem să discutăm masiv despre dramaturgia de mare actualitate, despre cîteva din numele de mare circulație ale autorilor contemporani, se puteau ridica probleme legate de profilarea teatrelor pe repertoriu etc., etc.

Nu poate fi contrazisă evidența; fără îndoială, nu putem trece peste cîteva alise ale stagiunii. O stagione care se va fixa în memoria spectato-

rii de teatru prin „Livada cu vișini”, prin „Tango”, prin „Romeo și Julieta” prin „Julius Cezar”, prin „Ingrijitorul de Pinter (în faza repetițiilor înaintate la Teatrul Mic) prin „Suflete tari” la Craiova, un Pirandello la Iași, un Goethe la Bacău, un Camil Petrescu în premieră absolută la Botoșani etc. precum și printr-o oarecare frecvență a debuturilor în dramaturgie. Dar dacă ar fi să vorbim din nou despre profilare, Naționalul bucurestean va reuși cu greu în următoarele stagioni să-și mai schimbe actualul „profil”, după ce seară de seară aici se joacă în mare emulație „Regina de Navarra”, „Heldenberg de altă dată”, „Topaze” (și se repetă „Madame Sans-Gêne”), „Timisoara însoțită de „Faust” cu „Doamna zoriilor”, „Cassan” și pregetește cu înfrigurare (și el), „Madame Sans-Gêne”, „Mortorii se suprimă” după ce stîrșește comentarii negative ale criticii bucureștene este îmbrățișat cu ardore de alte cîteva teatre din țară, presupunîndu-se probabil ca mai onorabil „Papașu și curcanul”, titlul de fapt al piesei; „Cînd luna e albastră” o comedioară subită se joacă pe cîteva scene din țară cu mare dezvoltare. Acestea sînt doar cîteva dintre cazurile flagrante care figurează pe alise alături de altele titluri obscure și nesemnificative. Faptul că foarte puține din proiectele anunțate au văzut în cele șase luni de la începutul stagiunii lumina rampei ne îndreptățește întrebarea: de ce se mai fac aceste propuneri dacă tot nu folosesc nimic? Fîndcă ne vine greu să credem că, după ce o bună parte din titlurile anunțate au fost înlocuite cu comedioare și melodrame de pe vremea buncilor, acum, în cele patru luni ce ne-au mai rămas din stagione, teatrele vor intra febril în repetiții și aporîndu-ne cu atîta zăpăzire îngrămădă primăvară după primăvară, tot repertoriul de ținută pe care și-l-au propus. Chiar în aceste condiții, după o perioadă în mare parte sîmbă, presupusele succese pe care le-ar mai putea cuceri cîteva lucrări de rezistență ar fi handicaptate de sîrșitul stagiunii. Și totuși, pentru ceea cîteva luni rămase, mai sperăm ca măcar unele din propunerile amintite să-și depășească starea de „proiecte în studiu”.

MONICA SAVULESCU

— Probabil că și asta înseamnă ceva, mie însă îmi scapă sensul...

PAGINI NOI DIN CARNETUL UNUI MEDIC DE ȚARĂ

Petru Vintilă

Desi a citit cîndva cu mare interes însemnările doctorului Uliuru, deși ea însăși este doctoriță și încă la Tritei, satul lui Pavel Dan, al Ludovic și al lui Urcan, bătrînul, Alexandru Antoniu mi-a spus deunăzi că n-a scris în viața ei nici un rînd din ceea ce cu toți numim proză literară. M-a pîrînt în schimb să mă documentez, să observ eu însuși în viața și în din circumstanțele medicale Tritei. Am început bineînțeles cu: cîtrele: de două anual peste 13000 de consultații, asistă anual la peste 150 de nașteri și o dată pe săptămîna simboia după amiază, merge la Cluj să-și vadă soțul și fițu. Lunea dimineața este din nou la post, cu graul ei cald și aspru totodată, descinzînd pînă din proză la Pavel Dan. Dispensarul este adăpostit într-o clădire care o vilă, excelent organizat și dotat cu staționar, casă de nașteri, farmacie și instrumentar nou.

A intrat în sala de consultații o femeie cu un copil în brațe. Copilul este atît de înfășurat în pleduri și maramă de lînă, în-

cît nu-l desface nici nu-l vîd.

— Ce-i Ludovico? întreabă doctorița. (Ludovica Deusan a născut în noiembrie 1967 doi gemeni. Acum vine cu unul din ei).

— Am văzut că Dănuț îl abătut și n-are voie...

În scurtele pauze dintre consultații, doctorița Alexandru Antoniu își înfășoară o proză alăută care-mi evocă, prin contrast jurnalul faimos al doctorului Uliuru:

— Lumea nu mai cere „bumbi”. Piramidonul și Anti-nevralgic sînt expresii curen-te.

Puteți să-mi relațiați vreo întîmplare mai deosebită?

— Anul trecut, în martie, a fost adusă la casa de nașteri Agneta B. avea 17 ani. Plîngea de frică. De acasă, ca s-o încurajeze, tatăl ei i-a dat să bea

țuică pînă ce a îmbătut-o. Așa a fost adusă la casa de nașteri: ametită. A născut ușor, atît de ușor, încît lăua mi-a spus a doua zi: „Degeaba mi-a fost frică. Nu trebuia să-l ascult pe tata”. Se jură că nu-l bătuare, voia să mă convingă de faptul că nu-i plăcea rachiul și tot timpul cît a stat în casa de nașteri roșea în obraji de cite ori dădea ochii cu mine.

Nici o femeie nu mai vrea să nască acasă, ci la dispensar. Dar chiar și la dispensar nu vor să nască în pat, ci pe masa ginecologică. Am avut într-o noapte două cazuri simultane, însă, bineînțeles, pe masa ginecologică n-am putut urca decît o singură gravidă. Cealaltă mi-a spus că o liniște perfectă:

— Aștept, trebuie să aștept, dar vă rog să mă puneți și pe mine pe „născătoare”.

Pe la mijlocul lui februarie a sosit la Tritei caravana microradiologică. Eram de fată. Sute de oameni așteptau să le vină rîndul, ca la cinematograful. În 1968, asadar la Tritei, în satul unde Pavel Dan sîrșise de tuberculoză, sute de oameni își fac examenul microradiologic. Întreb: „ce așteptați aici?”

— Micro, spune un bărbat de vreo cincizeci de ani.

— Și ce înseamnă „micro”?

— Înseamnă o fotografie uitate de mică.

— Si-mi desenează cu degetul un pătrănel în podul palmei.

Revin în sala de consultații. Ascultă acest dialog între doctoriță și o femeie cu obraji îmbujurați de ger:

— Cum te simți?

— Bînișor, doamnă doctor, dar vă rog să mă ascultați cu aparatul ăla. (E vorba de stetoscop).

— De-ai de ce?

— De-azi noapte copilul parcă nu mai mișcă...

Doctorița zîmbește (ceea femeie n-a trecut prin astfel de emoții)? O ascultă și o liniștește. Înima fătului bate perfect. Apoi îi dă gravidă vitamina C, calciu, electrolit. O întreb pe femeie:

— Știi la ce-s bune astea?

Femeia zîmbește, apoi ride, încît i se văd două siruri de dinți albi și sănoși:

— Așa va fi al treilea copil pe care-l va naște, n-am nici o carie dentară.

Mă gîndesc: și ce dacă acest răspuns constituie ecoul livresc al conferințelor sanitare ținute de doctoriță?

Ies pe coridor și o aud pe femeia de adineauri glumind cu moașa Florica Ludosan:

— Dacă-i fetiță îi aduc ploccon o litră de ginari.

— Și dacă-i fecior?

— Mă supăr. Am doi feciori. Acum doresc o fată.

Revin în cabinetul de consultații și reîncop dialogul cu doctorița, invocîndu-l din nou pe doctorul Uliuru.

Am 4500 de fișe la dispensar, consult zilnic peste 30 de pacienți, dar nu-mi aduc aminte decît de un singur caz în genul celor la care vă referiți: o femeie a venit cu un copil mic de două luni. Copilul avea indigestie. Am întrebat-o: „ce ți-a dat să mîncîne?” Zău că nu-eu de vină. Bărbatul meu, fără să bag de seamă, i-a dat două lingurițe de sarmale. Zice: „să simți și el Crăciunul”...

În sase ani de cînd sînt doctorița la țară, acesta a fost singurul caz de indigestie. Singurul caz decalchiat parcă din jurnalul lui Uliuru.

Doctorița Alexandra Antoniu îmi extrage dintr-un dosar pe anul trecut această cifră elocventă: în 1967 am prescris și distribuit gratuit pentru gravide, lăuze și copii medicamente în valoare de 48000 lei.

Un ecou direct la cifrele de mai sus?

— În 1967, la Tritei, nici un caz de mortalitate infantilă.

Locuina doctoriței Alexandru Antoniu arîpă a dispensarului, seamănă cu o expoziție de artă plastică. Cartoane cu uleiuri, desene în carbune, acurale, sculpturi în lemn, împodobesc locuința, făcînd-o să seamene cu un atelier de artist. Sotul doctoriței este sculptor.

— Simbăta plec la Cluj. Mai văd un spectacol, bem o cafea la Urania, apoi mă gîndesc la Tritei și simt că mi-e dor de Ludovica, de Maria, de Florica, de toate acele ființe care se uită la mine cu niste ochi prozuți și plini de speranță. Cînd eram studentă visam un dispensar frumos. Nu văzusem încă dispensarul din Tritei. Dar el este pe măsura visului meu de atunci.

A 90-a aniversare a eliberării Bulgariei de sub jugul otoman

SOFIA 2. — Trimișii speciali Agerpres, E. Duță și Gh. Ieva, transmit: În seara zilei de 2 martie, în sala Operei Populare din Sofia a avut loc o sedință festivă consacrată celei de-a 90-a aniversări a eliberării Bulgariei de sub jugul otoman.

În Preziulul Adunării au luat loc tovarășii Todor Jivkov, Gheorghe Traikov și alți conducători de partid și de stat ai Bulgariei. De asemenea, au luat loc tovarășii Chivu Stoica, conducătorul delegației de partid și guvernamentale la Republicii Socialiste România, precum și conducătorii delegațiilor Uniunii Sovietice și Finlandei.

Gheorghe Traikov, președintele Preziulului Adunării Populare a prezentat o amplă expunere despre însemnătatea eliberării Bulgariei de sub jugul otoman.

În cuvântarea sa, Gheorghe Traikov s-a referit la lupta de eliberare a națiunii bulgare, ai cărei cei mai buni fi au luptat nu numai pentru eliberarea Bulgariei, dar și pentru drepturile și libertatea altor popoare exploatate din Balcani. Răscoala din aprilie 1876 a fost înăbușată, dar chemarea ei pasionată la libertate și egalitate în drepturi a găsit ecou în lumea întreagă, a declarat vorbitorul.

În continuare, vorbitorul a exprimat recunoștința poporului bulgar față de ostașii ruși care și-au vărsat sîngele pentru eliberarea poporului bulgar.

Evocînd participarea armatei române la războiul de eliberare, Traikov a exprimat recunoștința poporului bulgar față de memoria ostașilor români. „Sîngele luptătorilor români — a subliniat vorbitorul — cîmătează acum frătele celor două țări socialiste ale noastre.

Ne plecăm și în fața memoriei luptătorilor finlandezi — a spus vorbitorul — care și-au

dat viața pentru eliberarea Bulgariei”.

În continuare, Gh. Traikov s-a oprit asupra dezvoltării statului bulgar în condițiile monarhiei și capitalismului. 9 septembrie 1944 a spus el, a închinat eforturile eroice ale întregului popor muncitor, a scos Bulgaria din înăpoierea economică de veacuri, transformînd-o într-o țară industrial-agrară dezvoltată cu orinduire socială socialistă.

Referindu-se la situația internațională, Gheorghe Traikov a vorbit despre politica consecventă de pace și colaborare bazată pe egalitate în drepturi pe care Bulgaria o promovează în relațiile sale cu celelalte state. Vorbitorul a exprimat hotărîrea guvernului bulgar de a sprijini lupta eroică a patrioților vietnamezi împotriva agresiilor americane. Bulgaria împărtășește întru totul conștiința conștientă din Declarația Confederației de la București din 1966 și în Declarația Conferinței de la Karlovy Vary din 1967 cu privire la căile și sarcinile solidarității păcii și securității în Europa, a subliniat el.

În continuare Traikov a vorbit despre contribuția poporului bulgar la cauza păcii, înțelegerii reciproce în Balcani precum și despre dezvoltarea multilaterală a legăturilor economice, politice și culturale între Bulgaria și Uniunea Sovietică. Bulgaria dorește ca între țările socialiste să se întărească relațiile de tip nou, bazate pe comunitatea orinduirii lor de stat și socială, pe ideologia lor identică și pe comunitatea intereselor și scopurilor popoarelor lor, a declarat în încheiere Gh. Traikov.

În numele delegației de partid și guvernamentale la Republicii Socialiste România a luat cuvîntul tovarășul Chivu Stoica, membru al Comitetului Executiv, al Preziulului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R.

Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica

Dragi tovarăși și prieteni,

Permiteți-mi ca, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, în numele poporului nostru, să transmit conducerii de partid și de stat a Republicii Populare Bulgară, participanților la această solemnitate, întregului popor bulgar un cald salut, expresie a sentimentelor de frățeskă prietenie care leagă popoarele, partidele și țările noastre.

Poporul român cunoaște și acordă o înaltă prețuire luptei îndelungate duse de poporul bulgar pentru libertate, independență și progres social, pentru afirmarea dreptului său legitim de a-și hotărî soarta potrivit cu propria voință.

Datorită împrejurărilor istorice vitrege, românii și bulgarii, ale căror destine s-au asemănat în multe privințe, au purtat secole în șir o luptă neîncetată, dîră, pentru păstrarea și apărarea ființei lor naționale. Deși stăpînirea străină a frînat progresul firesc al popoarelor noastre, ea n-a putut niciodată să înăbușe aspirațiile lor de a trăi libere și neafirmate.

De o parte și de alta a Dunării, masele populare, însușite de aceste noble fapte, au dat neînmărate jertfe pentru emanciparea socială și națională, asigurînd progresul material și spiritual al celor două țări vecine și prietene. Măreție cauze a independenței — fără de care nu se pot concepe nici progresul și dezvoltarea unei țări, nici valorificarea potențialului ei material și spiritual, nici afirmarea sa suverană în arena internațională — acestui bun de neprețuit și-au închinat toată energia și capacitatea cei mai clarvăzători, mai devotați și vitezi dintre fiii popoarelor noastre.

În condițiile creșterii luptei de eliberare națională a popoarelor din această regiune a Europei, ale crizei imperiului otoman, pe baza unei ample mișcări populare pentru obținerea independenței, România și-a proclamat, la 9 mai 1877, neafirmarea de stat față de Poarta Otomană. Această cucerire de însemnătate istorică în procesul de făurire a statului român modern a fost consfințită apoi prin participarea activă la războiul din 1877—1878.

Trecînd Dunărea, unitățile române, împreună cu trupele ruse — în cadrul cărora acționau și ostași finlandezi și de alte naționalități — împreună cu patrioții bulgari, s-au acoperit de glorie în aspra înclăștare cu asupritorii seculari, contribuind la eliberarea Bulgariei. Dorobanții, roșiori, călărași și artileriști români și-au dat pentru todeauna numele de biruințe la Grivița, Plevna, Rahova, Smirnan, Opanez, Vidin și alte localități, jertfa lor de sînge ridicîndu-se la aproape 10.000 de morți și răniți. Numele maio-

rilor Șonju, Ene, Giurascu, al căpitanului Valter Mărcăneanu, ale ostașilor Constantin Turcanu, Grigore Ioan Alucăi și ale multor alora au rămas pe veci dăltuite nu numai în piatra mauzeoleelor și monumentelor, ci și în inimile urmașilor lor de astăzi, care le cinstesc cu adînc respect memorie.

Sărbătorind, anul trecut, aniversarea a nouă decenii de la cucerirea independenței sale de stat, poporul român a evocat aceste neperitabile pagini din cronică bălăilor purtate pe cîmpurile Bulgariei. În România, amintirea eroicilor ani 1877—1878 se păstrează cu intensitate unei flăcări nestinse, și numeroase sînt orășele ale căror străzi poartă numele localităților bulgare legate de războiul de independență.

Luptele pentru libertate și independență purtate acum 90 de ani au înscris un capitol de neuitat în cartea tradițiilor prieteniei româno-bulgare. Fiind vecini, trăind și muncind alături, românii și bulgarii s-au înțeles, s-au ajutat și s-au respectat reciproc, stabilind între ei legături trănicioase, frățeskă.

România a fost o gazdă primitoare pentru frunțașii mișcării revoluționare bulgare — Hristo Botev, Liuben Karavelov, Gheorghe Sava Rakovski, Vasil Levski și mulți alții. Pe pămîntul țării noastre au fost pregătite detașamente de voluntari bulgari care au luptat împreună cu trupele aliate ruso-române în 1877. Ea rîndul său, poporul nostru s-a bucurat în lupta sa de simpatie și solidaritate frățeskă a poporului bulgar, a reprezentanților lui înaintași.

Bogate și multilaterale au fost legăturile între mișcările muncitorești și socialiste din România și Bulgaria. Tradițiile acestei luminoase prietenii și solidarității au fost duse mai departe de către Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Bulgar, în lupta împotriva exploatării, a reacțiunii și fascismului, pentru dreptate socială, democrație și deplină suveranitate națională. În țările noastre, lupta antifascistă a culminat cu însurecțiile din august 1944 din România și septembrie 1944 din Bulgaria. Armata română, trupe bulgare, alături de glorioasă armată sovietică — care a purtat greul războiului și a avut rolul hotărîtor în obținerea victoriei asupra fascismului — și-au adus contribuția la jertfa de sînge la înfrîngerea Germaniei hitleriste. Poporul nostru cîntăste cu adîncă recunoștință pe ostașii români și sovietici care au luptat împotriva fascismului, punînd trănicioasă temelie frăției de arme româno-sovietice, prieteniei ce leagă popoarele române și sovietice.

În anii construcției socialiste, prietenia româno-bulgară s-a cimentat mai mult, a căpătat un nou și bogat conținut, unind popoarele noastre în lupta pentru victoria noii orinduirii, pentru apărarea păcii. Baza de nezdruștinat a acestor

teii prietenii o formează comunitatea țărilor fundamentale, orinduirea socială și de stat socialistă, principiile marxism-leninismului și internaționalismului proletar.

Respectarea independenței și suveranității naționale, egalitatea în drepturi, neamsecul în treburile interne, cooperarea și înțelegerea frățeskă au stimulat dezvoltarea continuă a colaborării dintre statele și partidele noastre, în interesul prosperității ambelor popoare, al cauzei generale a socialismului și păcii.

Poporul român se bucură din inimă de succesele Republicii Populare Bulgară, țară în plin avînt constructiv, în care se dezvoltă puternic industria și agricultura, înfloresc știința și cultura, se făurește o viață tot mai bună celor ce muncesc. Sîntem îndreptățiți să credem că, sub conducerea Partidului Comunist Bulgar, harnicul și talentatul popor bulgar va obține noi victorii pe calea progresului și civilizației socialiste.

Clasa noastră muncitoare, tărănimea, intelectualitatea, muncind cu elan și abnegație, au dobîndit succese în toate domeniile vieții economice, sociale, științifice, culturale, în creșterea nivelului de trai. Acum, eforturile întregii națiuni române sînt concentrate spre îndeplinirea programului elaborat de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român și îmboșgăit prin hotărîrile Conferinței Naționale a partidului, program al desăvîrșirii construcției socialismului în țara noastră.

Realizările popoarelor române și bulgare reprezintă o bază puternică pentru dezvoltarea colaborării lor multilaterale, fructuoase în toate domeniile de activitate. Se extinde cu succes colaborarea economică și tehnico-științifică dintre țările noastre. În acest sens, amintesc că în perioada 1966—1970, schimburile economice dintre țările noastre marchează o creștere de aproape 50 la sută în comparație cu cei cinci ani precedenți.

Relațiile statornice între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Bulgar se dezvoltă sub semnul solidarității frățeskă, al respectului și stimei reciproce. Pentru întărirea prieteniei noastre, o însemnătate deosebită au avut-o vizitele delegațiilor de partid și guvernamentale, înțînirile dintre conducătorii de partid și de stat — expresie a dorinței și dorinței de a adînci continuu legăturile dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgară.

Dezvoltarea relațiilor de colaborare dintre popoarele, statele și partidele noastre răspunde intereselor reciproce și reprezintă, în același timp, o contribuție la întărirea sistemului socialist mondial, la cauza unității mișcării comuniste și muncitorești, a forțelor antiimperialiste. În cuvîntarea rostită în octombrie 1967 cu prilejul „Zilei recoltelor”, la care a participat și tovarășul Todor Jivkov, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat: „Noi știm, tovarăși, că prietenia dintre români și bulgari constituie o contribuție la cauza generală a prieteniei și colaborării între țările socialiste, între toate forțele antiimperialiste. Știm că, cu cît fiecare țară socialistă, deci și România și Bulgaria, vor deveni mai puternice, ele vor face să sporească forța și puterea întregului sistem socialist, vor face să sporească influența socialismului în întreaga lume”.

În centrul politicii externe a partidului și statului nostru stă prietenia și alianța cu toate țările socialiste. Se dezvoltă

Masă oferită în cîntea delegațiilor

SOFIA 2. — Simbăta la amiază, Comitetul Central al Partidului Comunist Bulgar, Preziulul Adunării populare și Consiliul de Miniștri au oferit la palatul Vrania din apropiere de Sofia o masă în cîntea delegațiilor sovietice, române și finlandeze.

Vorbînd despre însemnătatea pe care a avut-o pentru poporul bulgar eliberarea sa de sub jugul otoman, Todor Jivkov a relevat rolul important pe care l-au avut ostașii ruși români în luptele desfășurate acum 90 de ani.

Vorbînd despre contribuția adusă de ostașii români la eliberarea Bulgariei, Todor Jivkov a spus: Subliniem cu satisfacție și cu recunoștință participarea poporului frate român la eliberarea Bulgariei a cărui armată a luat parte la ceașă eliberare. Nu putem de asemenea, să nu remarcăm că „România a fost locul de refugiu al revoluționarilor noștri naționali. Noi sîntem două țări vecine, două popoare care de veacuri s-au ajutat, au avut o soartă istorică aproape comună, iar azi, în condițiile puterii populare în România și Bulgaria, noi dezvoltăm prietenia și colaborarea între cele două țări ale noastre, între popoarele noastre”.

În toastul său conducătorul delegației de partid și guvernamentale la Republicii Socialiste România, tovarășul Chivu Stoica a exprimat mulțumiri pentru cuvintele calde rostite la adresa poporului român pentru

continuu și capătă un conținut tot mai bogat relațiile de prietenie, solidaritate și colaborare frățeskă dintre România și Uniunea Sovietică, Bulgaria și celelalte țări socialiste, se adîncesc cooperarea și colaborarea reciprocă. În același timp, statul român extinde relațiile cu toate statele, indiferent de orinduirea lor socială, depune necontenite eforturi constructive în vederea realizării unui climat de înțelegere și cooperare între popoare, de pace și securitate în întreaga lume.

Solidar cu cauza libertății tuturor națiunilor, poporul român cere să se pună capăt agresiunii americane în Vietnam, se pronunță pentru încetarea imediată și necondiționată a bombardamentelor asupra Republicii Democratice Vietnam, pentru retragerea trupelor intervenționiste și respectarea dreptului poporului vietnamez de a-și rezolva problemele vieții interne conform cu propria sa voință, fără nici un amestec din afară, acordă întregul său sprijin eroicului popor vietnamez.

O preocupare constantă a politicii externe a României o constituie dezvoltarea relațiilor de colaborare și bună vecinătate cu toate statele balcanice — socialiste și nesocialiste. Popoarele din Balcani, care nu o dată în trecut au fost folosite de puterile imperialiste ca pioni de manevră, sînt profund interesate în statornicirea unui climat de înțelegere și colaborare în această regiune a lumii. Dezvoltarea unor relații bazate pe stimă și încredere reciprocă între țările socialiste din Balcani — România, Bulgaria, Iugoslavia, Albania — precum și între acestea și celelalte state balcanice, Grecia și Turcia — este de natură să contribuie la îmbunătățirea atmosferei politice în Balcani, la transformarea zonei geografice în care trăim într-o regiune de colaborare internațională rodnică, în interesul popoarelor noastre și al cauzei păcii.

Credincios îndatoririlor sale internaționaliste, Partidul Comunist Român militează neabătut pentru întărirea unității țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, pe baza principiilor relațiilor între partidele frățeskă și egalității, neamsecul în treburile interne, stimă reciprocă, dreptul fiecăruia de a-și elabora de sine stătător politica, internaționalismul proletar. Partidul nostru acționează pentru ralierea într-un singur front a forțelor forțelor antiimperialiste.

Dragi tovarăși,

Îngăduiți-mi, în încheiere, să adresez tuturor comunistilor și oamenilor muncii din Bulgaria urări de noi victorii în îndeplinirea mărețelor sarcini trasate de cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Bulgar, pentru dezvoltarea societății socialiste, pentru făurirea viitorului fericit al frumoasei dumneavoastră patrii. Ne exprimăm convinșerea că prin activitatea rodnică a partidelor și statelor noastre, relațiile de înțelegere și colaborare frățeskă dintre România și Bulgaria se vor dezvolta și întări continuu, în interesul ambelor noastre popoare, al cauzei generale a socialismului și păcii.

Trăiască prietenia româno-bulgară!

Trăiască poporul frate bulgar!

Trăiască Partidul Comunist Bulgar!

Trăiască pacea și colaborarea între popoare!

Turnul Eiffel și competiția turistică

Măsurile preconizate de administrația Johnson în vederea redresării balanței de plăți și a apărării dolarului, aflat sub o presiune tot mai accentuată, cunosc în aceste zile manifestări cu totul neașteptate. De pildă, cîteva organizații locale au găsit cu cale să însoțească indemnul adresat americanilor de a-și vizita mai întîi țara, cu chemarea să nu plece în Franța pentru că... surburile turnului Eiffel ar fi ruginite și că le-ar putea provoca neplăceri. Fotografia de mai sus prezintă o asemenea lozincă luminoasă plasată pe o clădire din Philadelphia.

Ca o replică, parcă, imaginea din dreapta publicată de cotidianul France Soir, înfățișează eforturile autorităților franceze pentru întreținerea celebrului monument în condițiile cele mai bune. Încă de acum cîteva zile, construcția metalică a Eiffelului a început să fie revizuită cu grijă, iar de luna viitoare va primi un nou vopșment. Este vorba de vopsirea turnului, operație care va dura trei ani (cu întreruperi în sezonul turistic) și va necesita... 35 tone de vopsea.

Dedublarea proiectului „aranjamentelor comerciale”

După cum era de așteptat, prima reuniune a miniștrilor de externe ai țărilor participante la Piața comună, după întreruperea intervenită la 19 decembrie, s-a încheiat fără adoptarea vreunei din propunerile prezentate în legătură cu modalitățile includerii Angliei în comunitate.

Pe masa de lucru a Consiliului ministerial s-au aflat cele trei proiecte — planul Benelux, memorandumul italian și „aranjamentelor comerciale” oferite pe baza înțelegerii franco-vestgermane de la Paris. După trecerea în revistă a tuturor planurilor, țările Beneluxului și Italia au pus întrebări în legătură cu substanța „aranjamentelor comerciale” și s-a putut observa din răspunsuri că există de fapt două interpretări, ale acestei propuneri comune: cea franceză care are în vedere acorduri comerciale bilaterale ale C.E.E. cu fiecare țară candidată, bazate pe concesii tarifare limitate corespunzătoare „intereselor industriale franceze de a-și păstra maximum de protecție” (France Presse) și interpretarea vestgermană, care preconizează negocieri multilaterale cu toate statele în cauză bazate pe reduceri tarifare mai largi asigurînd în cele din urmă crearea unei zone a liberului schimb între cei șase și țările candidate, inclusiv Anglia.

S-a hotărît ca la viitoarea întrunire a miniștrilor de externe din 9 martie, reprezentantul vestgerman Brandt să prezinte mai concret și în detaliu propunerile franco-vestgermane.

Două fapte semnificative atrag atenția. Țările Beneluxului și Italia nu au insistat pentru luarea în discuție a planurilor lor și au consimțit în fapt să pună în centrul dezbaterii proiectul „aranjamentelor comerciale”. Totodată, imediat după sesiune, în-

tr-o declarație aparent conciliantă făcută la Londra, ministrul de externe englez Brown a spus: „Am acceptat propunerile Beneluxului deoarece cred că ele ne oferă mijloacele pentru a întări Europa în perioada cît așteptăm să ne alăturăm comunității. Accept propunerile italiene din același motiv. Nu știu prea bine ce s-a petrecut la Bruxelles, dar accept orice propunere care ar facilita o evoluție a situației”.

Ce semnificație au asemenea luări de poziție? Oare Anglia și sprijinitorii săi din interiorul Pieței comune au ajuns la concluzia că în fața intranșigienței franceze și a prudenței vestgermane trebuie să renunțe la poziția „totul sau nimic” și la proiectele instituționale inspirate de ea? Ipoteza ar putea avea valabilitate dacă ar exista în mod cert un adevărat plan comun franco-vestgerman. Întrucît sesiunea ministerială a scos la iveală interpretări diferite, de care țările Beneluxului și Italia nu puteau să nu aibă cunoștință încă înainte de sesiune, este îndreptățită aprecierea că partizanii candidaturii engleze vād în versiunea vestgermană o posibilitate nu numai de a reface frontul celor cinci împotriva Franței, front dislocat după convorbirile de la Paris, dar și de a promova pe o asemenea cale țelurile esențiale ale propriilor lor proiecte.

Simpțomatică în această privință este reacția presei engleze la cele petrecute în cadrul Consiliului ministerial. Correspondentul ziarului Financial Times la Bruxelles afirmă că „Franța a manifestat o rezervă înversunată față de planul vestgerman al unei zone a liberului schimb între țările Pieței comune și cei patru candidați. Dezbaterile par să fi restabilit într-o anumită

măsură convergența de vederi între cei cinci și izolarea Franței aparent eliminată după vizita la Paris a cancelarului Kiesinger”. Comentarii identice au publicat și ziarele „Guardian” și „Times”. Iar agenția France Presse, cu două zile înainte de sesiunea de la Bruxelles, semnala un interviu acordat de ministrul de externe olandez Duns unui ziar elvețian, imediat după întvederile avute la Bonn, în care se spunea: „Frontul celor cinci continuă să existe și am primit asigurări la Bonn că se acceptă în continuare planul Beneluxului. Într-un viitor apropiat urmează să aibă loc convorbiri pentru concretizarea sugestiilor cu-

prinse în memorandumul Beneluxului”.

Așadar, s-ar părea în perspectiva celor petrecute pînă acum că singurul element nou adus de înțînirea de la Paris în această problemă politică cheie a Pieței comune, ar fi doar rafinarea mijloacelor confruntării și nu eliminarea ei propriu-zisă. Textul scris care urmează să-l prezinte ministrul de externe Brandt la 9 martie și mai ales poziția franceză față de el vor permite o apreciere mai completă asupra perspectivelor și consecințelor practice ale acestei dezbateri și confruntări comunitare.

NICOLAE LUPU

Noul ambasador român în Franța și-a prezentat scrisorile de acreditare

PARIS 2. Correspondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România la Paris, Constantin Flitan, și-a prezentat simbolic la amiază, la Palatul Elysee, scrisorile de acreditare prezidentului Republicii Franceze, generalul Charles de Gaulle.

În cuvîntarea rostită cu acest prilej, ambasadorul român a subliniat că relațiile româno-franceze cunosc o dezvoltare fructuoasă în numeroase domenii, acest lucru fiind în interesul celor două popoare, al securității și al păcii în Europa și în lume. România — a arătat ambasadorul Flitan — are străvechi legături cu Franța, atît prin originea latină comună, cît și prin profundele afinități spirituale care se grefează pe prietenia tradițională dintre poporul român și poporul francez. În zilele noastre, a continuat ambasadorul, România și Franța se întîlnesc alături în eforturile pe care le întreprind națiunile pentru apărarea păcii și întărirea cooperării internaționale, pentru asigurarea progresului în lume.

Convinsă că toate țările, indiferent de mărime și de sistemul lor politic și social, pot și trebuie să-și aducă contribuția la soluționarea problemelor internaționale, România acționează consecvent în favoarea distinderii, înțelegerii și cooperării reciproce avîntătoare între toate națiunile. România consideră că existența raporturilor normale între state, raporturi bazate pe respectarea dreptului fundamental „pe care îl are fiecare popor de a-și hotărî li-

ber propria sa soartă, fără nici un amestec străin, cu respectarea principiilor independenței naționale, constituie în ultimă instanță cheia de boltă a edificului păcii și cooperării internaționale.

Ambasadorul român a transmis președintelui de Gaulle, cele mai sincere urări din partea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, pentru progresul și prosperitatea poporului francez, precum și pentru fericirea personală a președintelui de Gaulle.

În răspunsul său, președintele de Gaulle a mulțumit pentru urările transmise și a rugat pe noul ambasador al României să transmită președintelui Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, înalta considerație a sa și a poporului francez, precum și urări de prosperitate poporului român.

După ce s-a referit la faptul că relațiile româno-franceze au ca punct de plecare, originea latină comună, președintele de Gaulle a scos în relief marea prietenie care unește în mod firesc poporul francez și poporul român. Generalul de Gaulle a exprimat dorința ca relațiile dintre cele două țări să cunoască o largă și continuă dezvoltare în toate domeniile de activitate. În încheiere, generalul de Gaulle a urat succes ambasadorului Constantin Flitan și l-a asigurat de întregul său concurs în îndeplinirea misiunii sale în Franța.

După ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare, președintele de Gaulle a avut o convorbire cordială cu ambasadorul Constantin Flitan.

Lucrările adunării consultative de la Budapesta

BUDAPESTA 2 (Agerpres). La Hotelul Gellert din Budapesta continuă lucrările întîlnirii consultative a partidelor comuniste și muncitorești.

În zilele de 1 și 2 martie au luat cuvîntul Antonio Pineda, secretar al Comitetului Executiv al P.C. din Salvador, Nikola Sauj, secretar general al C.C. al P.C. Libanez, reprezentantul C.C. al Partidului Unității poporului din Haiti, Alberto Suarez, secretar al Comitetului Executiv al C.C. al P.C. din Uruguay, Enrico Berlinguer, membru al Biroului Politic și al Direcțiunii P.C. Italian, Kostas Koliannis, prim-secretar al C.C. al P.C. din Grecia, Julio Lopez, membru al C.C. al Parti-

dului Muncii din Guatemala. Zoltan Komocsin, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.S.U., William Kshitan, secretar general al P.C. din Canada, I. Noerlund, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C. din Danemarca, Larbi Buhali, prim-secretar al C.C. al P.C. din Algeria, Manuel Terrazas, membru al Preziulului, secretar al C.C. al P.C. din Mexic, Fernando Nadra, secretar al C.C. al P.C. din Argentina, precum și reprezentanții Partidului Comunist din Sudan, Partidului Muncii din Elveția, Partidului Comunist din Martinica.

Întîlnirea consultativă a partidelor comuniste și muncitorești continuă luni.